

Risalelerde, radyodaki seslerin melekler tarafından taşındığına benzer bir söylem veya bir teşbih var mıdır?

Risale-i Nurlarda radyo seslerinin melekler tarafından taşındığına dair bir ibare ya da mana geçmiyor. Lakin meleklerin her bir eşyaya nezaret ve vekalet ettiğine dair Risale-i Nurlarda mevzular vardır. Üstad Hazretleri bu hususa işaret etmek için ağaç misalini vermektedir:

"ÜÇÜNCÜSÜ: Meselâ, Hamele-i Arş ve yer ve göklerin melâike-i müekkelleri ve sair bir kısım melekler hakkında Muhbir-i Sadıkın tasvir ettiği, meselâ kırk binler başlı, herbir başta kırk binler lisan ve her lisanda kırk binler tarzda tesbihat ettiklerini ve intizam ve külliyet ve vüs'at-i ubudiyetlerini ifade eden hakikate çıkmak için şuna dikkat et ki, Zât-ı Zülcelâl (...) gibi âyetlerle tasrih ediyor ki, mevcudatın en büyüğü ve küllîsi dahi, kendi külliyetine göre ve azametine münasip bir tarzda tesbihat ettiğini gösteriyor ve öyle de görünüyor."(1)

Burada her bir mahlukun, ibadet ve tesbih noktasından bir melek tarafından temsil edildiği ve bu meleğin de temsil ettiği mahlukun şeklinde ve suretinde olduğu izah edilmektedir.

Mesela, bir damla yağmura bir melek nezaret ve vekalet ediyor, bu melek o yağmur damlasının suret ve şekline mütenasip bir şekle bürünüyor. Yine bir ağaca bir melek nezaret ve vekalet ediyor, ağacın her bir dal ve yaprakları Allah'ı tebsih ve tezkir ettiği için, bu tesbih ve zikirleri temsil edecek melek o dallar ve yapraklar adedince ağza sahip bir hüvümete bürünüyor. Yani ağaçta kırk bin yaprak ve dal varsa ona nezaret ve vekalet eden melek kırk bin dil ve ağız ile o dal ve yaprakların yapmış olduğu zikir ve tesbihleri Allah'a şuurlu bir şekilde takdim ediyor.

Bir ağaca nezaret eden meleğin kırk bin dili ve ağızı olmak gerekiyorsa, arş ve sema gibi milyonlarca galaksi ve gezegenleri içinde bulunduran şeylere toptan vekalet eden meleğin dehşet ve azemeti ne denli olur düşünmek gerekir. Bunu anlamak tavr-ı aklın haricinde olsa gerektir.

Risale-i Nur'da seslerin hava zerreleri vesilesi ile nakledildiğine dair bahisler şu şekilde geçmektedir:

"Evet, nasıl ki bir avuç toprak, yüzer çiçeklere nöbetle saksılık eden

kabında, eğer tabiata, esbaba havale edilse, lâzım gelir ki, ya o kaptaki küçük mikyasta yüzer, belki çiçekler adedince mânevî makineler, fabrikalar bulunsun; veyahut o parçacık topraktaki herbir zerre, bütün o ayrı ayrı çiçekleri, muhtelif hasiyetleriyle ve hayattar cihazatıyla yapmalarını bilsin, adeta bir ilâh gibi hadsiz ilmi ve nihayetsiz iktidarı bulunsun. Aynen öyle de, emir ve iradenin bir arşı olan havanın, rüzgârın herbir parçası ve bir nefes ve tırnak kadar olan Hüve lâfzındaki havada, küçücük mikyasta, bütün dünyada mevcut telefonların, telgrafların, radyoların ve hadsiz ve muhtelif konuşmaların merkezleri, santralleri, âhize ve nâkileleri bulunsun ve o hadsiz işleri beraber ve bir anda yapabilsin; veyahut o Hüve'deki havanın, belki unsur-u havanın herbir parçasının herbir zerresi, bütün telefoncular ve ayrı ayrı umum telgrafçılar ve radyo ile konuşanlar kadar mânevî şahsiyetleri ve kabiliyetleri bulunsun ve onların umum dillerini bilsin ve aynı zamanda başka zerrelere de bildirsin, neşretsün. Çünkü, bilfiil o vaziyet kısmen görünüyor ve havanın bütün eczasında o kabiliyet var. İşte, ehl-i küfrün ve tabiiyyun ve maddiyyunların mesleklerinde, değil bir muhal, belki zerrelere adedince muhaller ve imtinâlar ve müşkilâtlar âşikâre görünüyor."(2)

Dipnotlar:

(1) bk. [Sözler, On Dördüncü Söz](#)

(2) bk. [a.g.e., On Üçüncü Söz, Hüve Nüktesi](#)